

vendes – og således at der ikke opstår problemer i forhold til væsentlige hensyn til de berørte personers retssikkerhed m.v.

Det er dette og intet andet, sagen drejer sig om.

b) Der er allerede taget en lang række vigtige initiativer som følge af forholdene i Farum Kommune:

Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet er således i gang med en omfattende og højt prioriteret efterforskning af mulige strafbare forhold i kommunen. Endvidere har Indenrigs- og Sundhedsministeriet iværksat en løbende vurdering og overvågning af kommunens økonomiske situation, tilsynsrådet undersøger en række konkrete sager, og Farum Kommune har selv besluttet at iværksætte en advokatundersøgelse af en række nærmere angivne forhold i kommunen.

Endelig er et hurtigtarbejdende udvalg under ledelse af professor, dr.jur. Jens Peter Christensen i gang med mere fremadrettet at undersøge, om der er behov for justeringer af den kommunale styrelseslovgivning, bl.a. med henblik på at forebygge og undgå tilsvarende sager fremover.

c) Flertallet lægger nu op til, at der oven i alt dette – og før nogen af undersøgelserne blot tilnærmelsesvis er færdiggjort – skal nedsættes en undersøgelseskommission efter den særlige lov herom.

En undersøgelseskommission er efter mindretallets opfattelse et vigtigt instrument for folkestyret til at få afdækket og vurderet forhold i den offentlige forvaltning m.v. Men det er samtidig et instrument, der skal anvendes med eftertanke og omhu, ikke mindst i en situation som den foreliggende, hvor en beslutning om nedsættelse af en kommission vil have vidtrækkende praktiske og principielle konsekvenser.

Der er i den forbindelse grund til at understrege, at det, der skal tages stilling til, er, om der i den nuværende fase af Farumsagen skal nedsættes en undersøgelseskommission. Skulle det – når de igangværende undersøgelser er gennemført, og de relevante konklusioner heraf er draget – vise sig, at der er behov for at nedsætte en kommission til at undersøge spørgsmål og problemstillinger, som på det tidspunkt ikke måtte være tilstrækkelig belyst, vil mindretallet naturligvis være indstillet på dette.

Nu og her gælder det om ikke at miste overblikket og kaste sig ud i nye undersøgelser for

undersøgelseernes egen skyld, men derimod om nøgternt og roligt at overveje, hvad der tjener en hurtig og effektiv opklaring af Farumsagen bedst.

d) Mindretallet opfatter de centrale elementer i flertallets forslag sådan:

Flertallet ønsker, at der allerede nu nedsættes en undersøgelseskommission med henblik på at undersøge alt, hvad der har »samfundsmæssig relevans i Farumsagen«, herunder en række nærmere angivne forhold. Kommissionen skal »både undersøge, hvad der er sket, og hvad der ikke er sket og gjort, hvor der måske skulle have været grebet ind.«

Som begrundelse herfor anfører flertallet bl.a., at man ikke kan vente på, at Statsadvokatens efterforskning færdiggøres og en eventuel straffesag ved domstolene gennemføres. Endvidere anføres, at der lægges »afgørende vægt på, at enhver skal være forpligtet til under vidneansvar at afgive forklaring for undersøgelseskommissionen som vidne, når kommissionen anmoder om det.«

Flertallet mener, at »det ville være hensigtsmæssigt, at undersøgelseskommissionen undlader at komme med retlige vurderinger«. Efter flertallets opfattelse undgås derved, »at sådanne retlige vurderinger evt. kolliderer med evt. strafretlig tiltale og evt. domfældelse«, og der sker efter flertallets opfattelse dermed også en »imødekommelse af noget af den kritik, som har været fremført imod, at en undersøgelseskommission nedsættes nu samtidig med, at der kører en strafferetlig sag.«

Flertallet lægger imidlertid op til, at kommissionen skal kunne undersøge de samme forhold, som Statsadvokaten efterforsker. Flertallet anfører i den forbindelse, at det er afgørende, at arbejdet i kommissionen tilrettelægges således, at det »ikke kommer på tværs af bagmandspolitiets efterforskning«, og at man går »ud fra, at justitsministeren ved udarbejdelse af kommissoriet og nedsættelse af undersøgelseskommissionen sikrer, at disse hensyn tages.« Samtidig anfører flertallet, at Statsadvokaten og undersøgelseskommissionen skal samarbejde med hensyn til udveksling af relevant materiale m.v.

e) Mindretallet henviser til, at justitsministeren allerede i besvarelsen af 1. august 2002 af spørgsmål nr. 25, 31 og 34 bestemt har frarådet,